

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

Woord vooraf (I.01.00).

Na de inleiding op het Bijbelboek Openbaring willen we nu de tekst verklaren en toepassen. Dit bijzondere Bijbelboek begint met een proloog, een woord vooraf, dat de eerste acht verzen omvat.

Voordat we met de tekstverklaring beginnen, allereerst van Apc.1:1-3, maken we het volgende duidelijk. Voor afkortingen van de Oud- en Nieuwtestamentische Bijbelboeken zie bijlagen Apc.01a.

Verder geven wij een overzicht van de Griekse, Latijnse en Hebreeuwse tekst van dit laatste Bijbelboek terwijl we tevens twee Nederlandse vertalingen weergeven, de Statenvertaling met de Kanttekeningen (waar we zelf de voorkeur aan geven) en de Herziene Statenvertaling.

Al deze vertalingen geven we weer in Bijlagen Apc.01a en volgenden, zodat we u niet vermoeien met allerlei tekstuele opmerkingen tenzij dit het verstaan van de tekst bevordert. Wel geven we per vers de letterlijke weergaven aan van de Griekse, Latijnse en Hebreeuwse vertalingen. Ik ben er verder van overtuigd dat we de Statenvertaling niet kunnen lezen zonder de Kanttekeningen.

De Griekse en Latijnse tekst die ik gebruik is die van Nestle-Aland, Novum Testamentum Graece et Latine, Stuttgart, 1964.

De Hebreeuwse tekst die ik gebruik is die van de Salkinson-Ginsburg-vertaling van het Nieuwe Testament.

Wat de indeling betreft van Apc.1 kom ik tot onderstaande onderdelen: Apc.1:1-3 bevat het opschrift. Met Apc.1:4-6 begint de brief en de groet. Apc.1:7-8 bevat de boodschap van de Openbaring van JEZUS CHRISTUS aan Johannes. Apc.1:9-20 bevat het begin van de brief van de openbaring door JEZUS CHRISTUS en tekent ons de Opdrachtgever. De Romeinse cijfers refereren aan de diverse onderdelen per Bijbelvers.

Apc.1:1 weergegeven als I.
Apc.1:2 weergegeven als II.
Apc.1:3 weergegeven als III.
Apc.1:4 weergegeven als IV.
Apc.1:5 weergegeven als V.
Apc.1:6 weergegeven als VI.
Apc.1:7 weergegeven als VII.
Apc.1:8 weergegeven als VIII.
Apc.1:9 weergegeven als IX.
Apc.1:10 weergegeven als X.
Apc.1:11 weergegeven als XI.
Apc.1:12 weergegeven als XII.
Apc.1:13 weergegeven als XIII.
Apc.1:14 weergegeven als XIV.
Apc.1:15 weergegeven als XV.
Apc.1:16 weergegeven als XVI.
Apc.1:17 weergegeven als XVII.
Apc.1:18 weergegeven als XVIII.
Apc.1:19 weergegeven als XIX.

Apc.1:20 weergegeven als XX.

De tekst (I.01.01).

We geven hierbij de letterlijke teksten. Voor de oorspronkelijke Griekse, Latijnse en Hebreeuwse teksten verwijs ik naar de Bijlagen (Apc.01a).

De tekst Apc.1:1. (I. 01.01.1.)

De Griekse tekst: "Openbaring van JEZUS CHRISTUS, Die GOD Hem gegeven heeft om aan Zijn dienstknechten te tonen wat binnenkort geschieden moet, en degenen die uitgezonden zijn (HJS = dat zijn de apostelen) te kennen gegeven heeft door Zijn engel aan Zijn dienstknecht Johannes."

De Latijnse tekst: "Openbaring van JEZUS CHRISTUS, Die GOD aan Hem gegeven heeft om openbaar te maken aan Zijn knechten, wat gauw voortgebracht moet worden, en te kennen gegeven heeft door het zenden van Zijn engel aan Zijn diestknecht Johannes."

De Hebreeuwse tekst: "De openbaring aan JE-SJOEA, de MESSIAS, Die GOD aan Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te laten zien welke gebeurtenissen vermeld moeten worden in het midden der dagen, en die Hij gezonden heeft door de hand van Zijn engel, en die Hij getoond heeft aan Zijn dienstknecht, aan Johannes."

De Nederlandse tekst, de Statenvertaling (SV) met de Kanttekeningen en de Herziene Statenvertaling (HSV).

SV: "De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft."

Kanttekeningen:

"1. Gr. *Apocalypsis*; welk woord zelfs in de gewone Latijnse overzetting en verscheidene andere wordt behouden, en betekent Openbaring of ontdekking van verborgene dingen, gelijk dit woord van het Evangelie in het algemeen gebruikt wordt,

Mt.11:25, '*In dienzelfden tijd antwoordde JEZUS en zeide: Ik dank U, VADER! HEERE des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderen geopenbaard*';

E.3:5, '*Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten door den GEEST*', doch hier wordt het genomen voor een openbaring der dingen, die in dien tijd zouden geschieden, gelijk in dit vers wordt uitgedrukt. En dit woord openbaring wordt ook hier gesteld als een opschrift des boeks, gelijk de profeten in het begin hunner profetieën een dergelijk opschrift gebruikt hebben; zie

Is.1:1, '*Het gezicht van Jesaja, den zoon van Amoz, hetwelk hij zag over Juda en Jeruzalem, in de*

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

dagen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia, de koningen van Juda’;

Hos.1:1, ‘Het Woord des HEEREN, dat geschied is tot Hosea, den zoon van Beëri, in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz, Hizkia, koningen van Juda, en in de dagen van Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israël’;

Jo.1:1, ‘Het Woord des HEEREN, dat geschied is tot Joël, den zoon van Pethuël’;

Mch.1:1, ‘Het Woord des HEEREN, dat geschied is tot Micha, de Morastiet, in de dagen van Jotham, Achaz en Jehiskia, koningen van Juda; dat hij gezien heeft over Samaria en Jeruzalem’.

2. GOD Namelijk de VADER, gelijk uit het volgende blijkt.

3. Hem Namelijk JEZUS CHRISTUS, als middelaar, en ten opzichte van Zijn menselijke natuur. Want als de eeuwige GOD is Hij van eenzelfde wezen en alwetendheid met den VADER; maar als Middelaar ontvangt Hij van den VADER de orde en het bevel, en naar Zijn mensheid ook zelfs de kennis der dingen, die tot uitvoering van Zijn middelaarsambt, en tot zaligheid Zijner gemeente nodig zijn. Zie

J.1:16, ‘En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade’;

J.3:31-32, ‘Die van boven komt, is boven allen; die uit de aarde is voortgekomen, die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde. Die uit den hemel komt, is boven allen. En hetgeen Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan’, enz.

4. Te tonen Namelijk niet alleen met woorden, maar ook met gezichten en afbeeldingen.

5. De dingen Dit wordt gezegd ten opzichte van de beginselen dezer geschiedenissen, waarop de voortgang tot den laatsten dag toe zou volgen;

2P.3:8-9, ‘Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat één dag bij den HEERE is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag. De HEERE vertraagt de beloften niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.’

Ter toelichting. De Bijbelpassages bij de SV weergegeven, heb ik uitgeschreven. Daarbij heb ik de afkortingen gebruikt, die ik eerder bij Bijbelstudies heb aangegeven (zie Bijlage). Daarbij heb ik de namen van GOD, VADER, ZOON, HEILIGE GEEST, DRIEENIGE, HEERE, JEZUS, CHRISTUS, met hoofdletters weergegeven uit eerbied voor Zijn heilige Naam.

HSV: “Openbaring van JEZUS CHRISTUS, die GOD Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden, en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven.”

Vergelijking van de weergaven van de tekst (I.01.02.).

We komen nu tot een vergelijkende conclusie bij de verschillende teksten: G(rieks), L(atijn), H(ebreeuws) en N(ederlands). We geven een

en ander puntgewijze weer. We gaan voorbij aan veranderingen in vertalingen, die berusten op het taaleigene, die wellicht wetenschappelijk wel van belang zijn maar voor onze doelgroep niet. We mogen verder verwijzen naar de Bijlagen.

Apc.1:1. Vergelijking tussen de verschillende weergaven (I.01.02.1.)

1. Het belangrijkste verschil tussen de vertalingen is de aan- of afwezigheid van het lidwoord. G

heeft geen lidwoord, H heeft het wel. Bij L kent men geen verschil tussen onbepaald of bepaald. Bij SV zien we wel een lidwoord, bij HSV niet. In elk geval is wel of geen lidwoord belangrijk voor de exegese. Zonder lidwoord kan het een openbaring van mensen zijn. Met lidwoord is het duidelijk een openbaring van GOD Zelf. Daar wijst ook het woord מַלְאָכִי, *ch^{aa}z^{aa}h*, in H op. Dat duidt op het zien van profeten, zoals we dat kennen uit het Oude Testament.

2. Op dit laatste wijst ook de tweede naamval, die we in alle door ons geraadpleegde vertalingen lezen. Het is de openbaring van JEZUS, Die we in het Hebreeuws JESJOEAH noemen, de MESSIAS. Nog een argument om een bepalend lidwoord te gebruiken. We wijzen ook op het lidwoord in het Hebreeuws bij “de MESSIAS”. En dat is opvallend, omdat er velen, ook koningen, in die tijd Messias werden genoemd.

3. Het gebruik van de qal in H מַלְאָכִי, *n^{aa}taⁿ-lw^{oo}*, duidt op een handeling, die ook in de toekomst voortduurt. Het verbum heeft een zogenaamde duratieve betekenis. Het G heeft een voltooide handeling.

4. G heeft een lidwoord met ‘ο θεός net als H. De twee N weergaven hebben geen lidwoord. Duidelijk is dat GOD Zelf deze openbaring aan JEZUS CHRISTUS gegeven heeft.

5. Er is een verschil in de twee N weergaven. De SV heeft “om te tonen”, de HSV heeft “om te laten zien”. Maar Johannes heeft alleen met woorden getoond, al is het in allerlei beelden, wat de HEERE JEZUS hem door een engel te kennen gegeven heeft.

6. Het G heeft met δούλους, slaven, weergegeven wat de SV en HSV weergeeft met “dienstknechten”. Met andere woorden: allen die van CHRISTUS zijn, zijn in wezen slaven die Hij in Zijn dienst genomen heeft. Dat tekent onze nederige plaats al mogen we Zijn Woord bedienen.

7. G heeft met δει γενεσθαι een aoristusvorm, wat duidt op een eenmalige handeling. H heeft met een betrekkelijk voornaamwoord de betekenis

Openbaring 1:1 (I)

van “moeten”, “zaken die zich moeten voordoen om te gebeuren”. Daarbij heeft H het “haast” van de SV en “spoedig” van de HSV letterlijk weer-gegeven met “in het midden der dagen”. De SV heeft dit letterlijk vertaald, de HSV figuurlijk.

8. Het Griekse woord *αποστέλλας* is een participium of deelwoord in de aoristusvorm en betekent letterlijk “die Hij uitzendende” of “die uitgezonden zijn” en heeft de gedachte in zich dat GOD nog steeds Zijn dienaren uitzendt, ook al is het ambt van “apostel” eenmalig! Zoals onder andere blijkt uit het L “mittens”.

9. Let er op dat de openbaring van GOD komt. GOD heeft deze gegeven aan JEZUS CHRISTUS in de hemel. CHRISTUS heeft deze geschonken aan Zijn dienstknechten. En via Zijn engel heeft Hij die te kennen gegeven aan Zijn dienstknecht Johannes. En deze openbaring gaat over wat in het midden der dagen geschieden moet. Johannes moet deze openbaring blijkens het vervolg opschrijven. Zie uitgebreider weergaven in de bijlage.

Tekstverklaring (I.01.03.).

We komen nu tot mijn verklaring van wat dit Woord ons te bieden

heeft. Het gaat hier om een eenvoudige uitleg vanuit het Grieks, Latijn en Hebreeuws. Te meer wanneer we bedenken dat een groot Bijbelgeleerde als Johannes Calvijn wel over alle Bijbelboeken een commentaar heeft geschreven behalve over het Bijbelboek van de Openbaring van JEZUS CHRISTUS aan Johannes. En dat iemand als James Durham eerst na grote aarzeling en voorbereiding vrijmoedigheid ontving om te schrijven. In elk geval hebben wij bij het schrijven, waartoe de HEERE Zelf mij opdracht heeft gegeven vanuit Apc.21:5b, ‘En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw’, de leiding en de hulp nodig van de HEILIGE GEEST. Immers, we mogen niet toedoen noch afdoen van de woorden van deze profetie, denkend aan Apc.22: 18-19.

Algemeen. (I.01.03.1.)

Eerst een opmerking over dit bijzondere Bijbelboek. Velen spreken over “openbaringen van Johannes”. Maar dat is niet waar.

Deze openbaringen zijn niet van Johannes afkomstig maar van JEZUS CHRISTUS. Bovendien zijn het geen openbaringen, meervoud dus, maar openbaring, enkelvoud. Toch is dit het eenvoudige spraakgebruik van veel kerkmensen.

Zoals ook het geval is wanneer men spreekt over “het evangelie van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes”. Maar Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes waren slechts schrijvers. Het Evangelie is niet van hen afkomstig maar van de HEERE JEZUS CHRISTUS, Hij en Hij alleen heeft dit Evangelie aan hen geopenbaard, net zo goed als Hij de visioenen

in dit Bijbelboek van Apc.1 tot en met Apc.22 aan Johannes, de ziener op Patmos, heeft geopenbaard. Want het valt op dat Apc.1 en Apc.22:6-20 op elkaar aansluiten.

Zuiver overeenkomstig GODS Woord dient men te spreken over “het Evangelie naar Mattheüs”, enzovoorts. En zo ook over “de openbaring van JEZUS CHRISTUS aan Johannes” In G.3:1b lezen we: ‘denwelken JEZUS CHRISTUS voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde’. Daar ging het Paulus om. Daar gaat het ook mij om. Om JEZUS CHRISTUS u voor ogen te schilderen vanuit dit Bijbelboek.

Apc.1:1. De openbaring (I.01.03.2.)

Helaas brengt de Griekse tekst ons op het verkeerde spoor door te spreken over “openbaring” zonder

lidwoord! Dat voedt de gedachte dat het hier gaat over het totaal van de openbaringen in GODS Woord. Men dient zich te houden aan wat de Hebreeuwse weergave stelt, die wel een lidwoord heeft, zoals ook de SV gebruikt.

Wel dient men te bedenken dat, als men het heeft over “de openbaring van JEZUS CHRISTUS”, dit natuurlijk niet betekent de gehele en volledige openbaring van JEZUS CHRISTUS, want daarvoor schiet ons verstand te kort. In het Evangelie heeft Johannes zelf gezegd dat wanneer het gaat om ‘de vele andere dingen, die JEZUS gedaan heeft, ook de wereld zelve de geschreven boeken niet zou bevatten’ (J.21:25). Het gaat in dit Bijbelboek van de Openbaring van JEZUS CHRISTUS alleen over de openbaring die in dit boek geschreven is. Het is geen openbaring van een mens. Het is de openbaring van de HEILIGE GEEST namens JEZUS CHRISTUS en daarom een Goddelijk troostboek, dat waard is om gelezen te worden omdat het die zaken bevat zoveel als tot onze zaligheid nodig zijn.

Als we ons zetten tot een verklaring over dit Bijbelboek, moeten we onze dromerijen over allerlei zaken, waarover gesproken wordt, geen voedsel geven maar ons houden aan dit nauwkeurige verslag, waarvan Johannes een bode is geweest. Zo gauw gaan wij over de toekomst fantaseren maar dat is zonde en een verzinsel van mensen. Daar is GODS Woord niet voor gegeven. Wie dat doet, gaat aan de troost van “de openbaring van JEZUS CHRISTUS aan Johannes” volledig voorbij en mist in wezen alles. We mogen niet scheiden wat GOD heeft samengevoegd. Heel dit Bijbelboek is van GOD en openbaring van JEZUS CHRISTUS. Op gezag van Hem heeft Johannes dit opgeschreven.

Voor “de openbaring van JEZUS CHRISTUS aan Johannes” gebruiken wij ook wel het woord apocalypse”, afgeleid van het Griekse woord waarmee Apc.1:1 begint. Het Grieks heeft voor het woord “openbaring” het woord *αποκαλυψις*, apokalupsis;

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

vandaar ook onze afkorting voor dit Bijbelboek: Apc. Dat woord betekent: het deksel afnemen waardoor te zien is wat bij de eerste oogopslag aan het gezicht was onttrokken. Onthullen, mag je ook zeggen. Het is dus geen nieuwe openbaring die Johannes ontvangt maar alleen het deksel is er van af gehaald zodat het bekend wordt. En dat heeft de HEILIGE GEEST gedaan. Straks volgt Wie en wat aan het gezicht was onttrokken en nu bekend gemaakt.

Op tweeërlei manier had Johannes deze openbaring nodig. Namelijk voorwerpelijke openbaring en onderwerpelijke openbaring. Wat bedoelen we met deze termen? Zie ook de Kanttekeningen op de SV.

De voorwerpelijke openbaring is de openbaring van de DRIEENIGE GOD van Zijn besluiten in Zijn eeuwige raad. Die is vastgelegd in de schriften van het Oude en Nieuwe verbond. Een nieuwe voorwerpelijke openbaring GODS hebben we daarom niet meer te verwachten. Die is ons bekend gemaakt zoveel als tot onze zaligheid nodig is. Ook Johannes had dit tot zijn zaligheid niet nodig maar wel voor Zijn schrijfwerk, waartoe de HEERE hem riep.

De onderwerpelijke openbaring is GODS openbaring aan de persoon van Johannes om alles wat hij van Godswege in hemel en op aarde waarnam op een Geestelijke en verantwoorde wijze onder woorden te brengen en op schrift te stellen. Die openbaring had Johannes in het bijzonder nodig. Trouwens, we hebben die allen nodig bij het onderzoek van GODS Woord. Vanuit onszelf zijn we immers stekeblind. Ons verstand schiet hopeloos tekort, al hebben wij wellicht een Bijbel in huis en al lezen we er regelmatig in. Door het lezen van de Bijbel alleen hebben we geen geestelijk inzicht over hoe verloren wij er aan toe zijn en dat CHRISTUS alleen de Verlosser is van onze schuld en zonde.

Later zal Johannes de gemeente van Laodicea wijzen op de benodigde ogenzalf (Apc.3:18), die zij en ook wij nodig hebben. Toen Petrus de HEERE JEZUS beleed als de CHRISTUS, zei CHRISTUS tot hem dat vlees en bloed hem dat niet had bekend gemaakt maar Zijn Vader in de hemelen (Mt. 16:17). De duivel poogt ons altijd te verleiden dat een verstandelijke kennis genoeg is tot zaligheid. Maar dat is een klinkklare leugen. Gelooft hem niet! Alleen hebben we gelovige kennis nodig van Wet en Evangelie door de HEILIGE GEEST om zalig te worden. Dat had Johannes nodig. En dat hebben ook wij nodig.

Apc.1:1 JEZUS CHRISTUS
(I.01.03.3)

Het is daarbij waard op te merken dat deze openbaring de openbaring is van Niemand minder dan van JEZUS CHRISTUS. De

Hebreeuwse tekst geeft een nog meer uitgesproken naam, namelijk JESJOEA, de MESSIAS, zoals Joodse Christenen Hem noemen. We horen er verschillen-de namen uit het Oude Testament in door klinken. Te weten Jozua en Hosea. En hoewel ook koningen en anderen Messias werden genoemd in Israël, is er maar Eén, Die echt JESJOEA, de MESSIAS, wordt genoemd. Want u weet toch dat het woord "Messias" in het Grieks als "Christus" wordt weergegeven.

We kunnen ons de vraag indenken van iemand die zegt: Hoe kan GOD aan Hem, Die Zelf in eigen Persoon GOD is, deze openbaring geven? Dat wist Hij toch al? Hij is in eeuwigheid GOD, GODS ZOON? Kanttekening 3 bij dit vers wijst ons er ook al op. Er is namelijk geen tegenstelling. Wel voor ons menselijk verstand wanneer we gaan redeneren maar niet voor het gelovig kennen. En dan is JESJOEA, de MESSIAS, niet alleen Degene, Die als Mens geboren is in de kribbe van Bethlehem, gestorven aan het kruis en opgestaan uit de dood, maar Die ook met GOD, de VADER, en met GOD, de HEILIGE GEEST te zamen van één en hetzelfde WEZEN en de DRIEËNIGE GOD is. Dat is voor ons verstand onbegrijpelijk maar niet voor het geloof.

Daarom lezen we in het geheel van dit Bijbelboek dat de verhoogde en verheerlijkte Zaligmaker dikwijls het Woord richt tot Johannes en hem allerlei zaken bekend maakt en zelfs bevelen geeft, maar Zichzelf tegelijk openbaart als het Lam, dat geslacht is (Apc.5:6), de Leeuw uit de stam van Juda (Apc.5:5), de blinkende Morgenster (Apc.22:16), de getrouwe en waarachtige Getuige (Apc.3: 21), de Overste van de koningen der aarde (Apc.1:5), enzovoorts. Zie verder Apc.1:13-18.

Let wel dat er niet geschreven staat: "De openbaring van GODS eniggeboren ZOON" en dus van de TWEDE PERSOON van de DRIEËNIGE GOD. Maar dat er geschreven staat "De openbaring van JEZUS CHRISTUS", en dus van Hem, Die GOD en Mens is in één PERSOON en dus de Middelaar GODS en der mensen, Die als de ten hemel gevaren Vorst na volbrachte strijd gezeten is aan de rechterhand van Zijn hemelse VADER en vanuit de hemel Zijn Middelaarsbediening voortzet tot zaligheid van Zijn Kerk.

Om die reden staat eerst Zijn persoonsnaam genoemd. JEZUS, zoals Hij door Jozef is genoemd bij Zijn nederige geboorte. En als JEZUS nam Hij afscheid van Zijn elf discipelen, toen Hij ten hemel voer en sprak: *'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde'* (Mt.28:18).

Daarbij treft het ons dat de persoonsnaam van JEZUS voor Zijn ambtsnaam genoemd wordt. Soms spreekt de Bijbel van CHRISTUS JEZUS met de ambtsnaam voor de persoonsnaam. Maar hier dus van JEZUS CHRISTUS. Deze persoonsnaam betekent: Redder, Zaligmaker. Het is de naam die Jozef

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

in opdracht van GOD aan JEZUS gaf, het Kind dat Maria baarde, want we lezen in Mt.1:21: *'En zij zal een ZOON baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden'*.

Die Naam is de vervulling van GODS Woord uit Ps.72:12: *'Want Hij zal den nooddriftige redden, die daar roept, mitsgaders den ellendige, en die geen helper heeft'*. Voorwaar, de Apocalypse is het troostboek, allereerst voor Israël – en wat heeft het Joodse volk dat nodig in het heden van het wereldgebeuren – en daarna ook voor de Kerk die verdrukt en vervolgd wordt.

Per slot van rekening lezen we ook in Ps.72:4 het volgende: *'Hij zal de ellendigen des volks richten; Hij zal de kinderen des nooddriftigen verlossen, en den verdrukker verbrijzelen'*. Daarom is de Apocalypse ook vol van oordeelsaankondigen en gerichten, die JEZUS CHRISTUS zal uitvoeren. En dat is nodig, niet alleen nu maar ook straks wanneer de grote dag nadert. Want een Wreker is de HEERE en zeer grimmig (Nah.1:2). We moeten ook deze kant van het Lam, Dat toorn, benadrukken. Immers wanneer we dat niet doen, raken we de troost kwijt.

Opmerkelijk is ook dat de Apocalyps, voordat deze de dreigende onweersvolken van GODS oordelen tegen al Zijn vijanden en de duivel en zijn rijk doet horen, èn aan het begin èn aan het einde, de heerlijke Naam van JEZUS doet horen, Die allen die in Hem geloven troost en sterkte geeft te midden van de naderende gerichten.

In Apc.1:18 lezen we: *'Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de HEERE, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige'*. En in Apc.22:13 en 16 lezen we: *'Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste'*. *'Ik, JEZUS, heb Mijn engel gezonden in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster'*.

Tussen Apc.1 en Apc.22 horen we van allerlei oordelen, maar deze zijn gevat in de troost die onze HEERE JEZUS CHRISTUS Zijn beminden geeft. Hij heeft beloofd: *'Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mijn vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen'* (J.16:33). Wanneer Hij dat belooft, en Zijn belofte is waarachtig en getrouw, wie en wat kan ons dan deren? Heft uw hoofden omhoog, want uw Verlosser leeft!

Ook bij de profeet Jesaja lezen we verscheidene Bijbelpassages die duiden op wat Johannes over CHRISTUS schrijft. Lees maar Is.11:2-3; Is.42:1; Is.48:16; Is.59:20-21. Ik citeer hier alleen Is.42:1: *'Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn GEEST op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.'*

Nu dan de ambtsnaam van JEZUS. Hij is de MES-

SIAS, de CHRISTUS, de GEZALFDE. Profeet, Hogepriester en Koning. Een betere uitleg over deze ambtsnaam dan de Heidelbergse Catechismus in zondag 12 ken ik niet.

In vraag 31 lees ik: *Waarom is Hij "CHRISTUS", dat is, een Gezalfde, genaamd?* En het antwoord: *Omdat Hij van GOD den VADER verordineerd is, en met den HEILIGEN GEEST gezalfd (a), tot onzen hoogsten Profeet en Leraar (b), Die ons de verborgen raad en wil GODS van onze verlossing volkomenlijk geopenbaard heeft (c); en tot onzen enigen Hogepriester (d), Die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft (e), en voor ons met Zijn voorbidding steeds tussentreedt bij den VADER (f); en tot onzen eeuwig Koning, Die ons met Zijn Woord en GEEST regeert, en ons bij de verworven verlossing beschit en behoudt (g).*

We geven hieronder de teksten weer, die bij vraag en antwoord 31 genoemd worden:

a. Ps.45:8. *'Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o GOD! Uw GOD gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten'*.

H.1:9. *'Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o GOD! Uw GOD gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten'*.

Is.61:1. *'De GEEST des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis'*.

L.4:18. *'De GEEST des HEEREN is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van harte'*.

b. Dt.18:15. *'Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw GOD, verwekken; naar Hem zult u horen'*.

Act.3:22. *'Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De HEERE, uw GOD, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal'*.

Act.7:37. *'Deze is de Mozes, die tot de kinderen Israëls gezegd heeft: De HEERE, uw GOD, zal u een Profeet verwekken uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen'*.

Is.55:4. *'Ziet, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, een vorst en gebieder der volken'*.

c. J.1:18. *'Niemand heeft ooit GOD gezien; de eniggeboren ZOON, Die in den schoot des VADERS is, Die heeft Hem ons verklaard'*.

J.15:15. *'Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn VADER gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt'*.

d. Ps.110:4. *'De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek'*.

e. H.10:12. *'Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand GODS'*.

H.10:14. *'Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden'*.

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

H.9:12.'Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende'.

H.9:14.'Hoeveel te meer zal het bloed van CHRISTUS, Die door den eeuwigen GEEST Zichzelfen GODE onstraf-felijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden GOD te dienen'?

H.9:28.'Alzo ook CHRISTUS, eenmaal geofferd zijnde, om veler zonden weg te nemen, zal ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem ver-wachten tot zaligheid'.

f. R.8:34.'Wie is het die verdoemt? CHRISTUS is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand GODS is, Die ook voor ons bidt'.

H.9:24.'Want CHRISTUS is niet ingegaan in het heilig-dom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegen-beeld van het ware, maar in den hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht van GOD voor ons'.

1J.2:1.'Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den VADER, JEZUS CHRIS-TUS, den Rechtvaardige'.

R.5:9-10.'Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. Want indien wij, vijanden zijnde, met GOD verzoend zijn door den dood Zijns ZOONS, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden dor Zijn leven'.

g. Ps.2:6.'Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid'.

Zch.9:9.'Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen, recht-vaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellinnen'.

Mt.21:5.'Zegt der dochter Sions: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veu-len, zijnde een jong ener jukdagende ezelin'.

L.1:33.'En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn'.

Mt.28:18.'En JEZUS, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aar-de'.

J.10:28.'En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken'.

Apc.12:10-11.'En ik hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het ko-ninkrijk geworden onzes GODS; en de macht van Zijn CHRISTUS; want de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen GOD dag en nacht, is nederge-worpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe'.

Wanneer wij als Kerk meer en meer door het geloof uit onze HEERE JEZUS CHRISTUS, de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde, Die alles in Zijn hand heeft, Die er is, na-dat de jongste dag is aangebroken en nadat Hij het rijk van de duisternis, de duivel met al zijn trawan-ten, definitief verslagen heeft, zouden leven, we zouden ook nu, ondanks alle verzoeking en verlei ding, ons hoofd omhoog heffen en uitroepen: Het

is door U, door U alleen om het eeuwig welbeha-gen. Alleen Hij geeft aan ons leven in het heden der genade alle ernst en alle vreugde, want onze-verlossing is nabij.

Apc.1:1. die GOD
Hem gegeven heeft
(1.01.03.4.)

Nemen we er notitie van dat deze openbaring van JEZUS CHRISTUS niet van Hemzelf komt maar dat GOD Hem die gegeven heeft. Volgens de

Kanttekeningen is deze "GOD": GOD de VADER. En deze "Hem" is de ZOON, CHRISTUS JEZUS. Met an-dere woorden, De openbaring van JEZUS CHRIS-TUS, en dat zijn de dingen die haast geschieden moeten, is Hem door GOD de VADER gegeven, wordt aan Zijn apostelen getoond en door Zijn en-gel gezonden en vervolgens aan Johannes op Pat-mos doorgegeven om deze op te schrijven (Apc.1: 19). Dat is de hier geschetste volgorde: eerst GOD de VADER; dan JEZUS CHRISTUS; dan de apostelen; dan GODS engel; dan Johannes op Patmos; en ten-slotte de Christelijke Kerk, de ontvanger van deze Openbaring.

Ondertussen kan de vraag opkomen of Johan-nes zich niet heeft vergist? GODE zijn toch al Zijn werken bekend? Is de HEERE JEZUS dan buitenge-sloten? Maar is Hij niet GODS ZOON? IS Hij met de HEILIGE GEEST niet met de VADER de DRIEËNIGE GOD? Zeker is dat volkomen waar. Maar hier gaat het dan ook niet over de tweede Persoon van de Goddelijke Drieëenheid maar over de verhoogde en verheerlijkte Middelaar GODS en der mensen, Die gezegd heeft in Mt.24:36: 'Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn VADER alleen'. Dit woord wordt herhaald in Mk.13:32.

Het betekent dat voor deze Middelaar door Zijn hemelvaart en zitten aan GODS rechterhand aan Hem de ganse Raad van GOD is geopenbaard en gegeven. Hij heeft 'voor de vreugde, die Hem voor-gesteld was, het kruis verdragen en schande ver-acht en is gezeten aan de rechterhand GODS' (H. 12:2). Het is een gedeelte van het loon op de ar-beid van Zijn ziel. Dat bevestigt ook J.5:20, 'Want de VADER heeft den ZOON lief, en toont Hem alles, wat Hij doet; en Hij zal Hem groter werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert'.

Het betekent ook dat de ZOON des mensen niet spreekt op eigen gezag maar op gezag van Zijn GOD en VADER, al is Hem de plaats der ere gege-ven, waarvan Apc.3:21 getuigt: 'Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn VADER in Zijn troon'. Let wel! De openbaring is van GOD de VADER en van GOD de ZOON door de HEI-LIGE GEEST. En wie is de mens die aan dit getuige-nis vragen durft stellen?

Maar is het dan zo vreemd dat de ZOON ook in

Zijn heerlijkheid gehoorzaamt aan Zijn VADER? Dat is geen teken van ondergeschiktheid, zoals allerlei kettters beweren! Dat wordt in de evangeliën duidelijk bewezen: J.5:19; J.6:38; J.14:10; J.15:15.

Daar lezen we achtereenvolgens: *'JEZUS dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ZOON kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij den VADER dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelfde doet ook de ZOON desgelijks'.*

'Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgeenen, Die Mij gezonden heeft'.

'Geloof gij niet, dat Ik in den VADER ben, en de VADER in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van mijzelfen niet, maar de VADER, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken'.

'Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn VADER gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt'.

GOD de VADER heeft aan CHRISTUS alles bekend gemaakt wat in Zijn eeuwige Raad lag besloten tot en met de jongste dag. Daarin is geen verandering gekomen ondanks alle menselijk verzet en opstand. Hij heeft dit alles aan CHRISTUS gegeven met als doel om als Koning over Sion te regeren volgens GODS wil; en om als Hoofd van Zijn Kerk Zijn gemeente te doen delen in alle geheimenissen, die tot de zaligheid nodig zijn.

Apc.1:1. om Zijn dienstknechten te tonen (I.01.03.5.)

Het maakt voor het begrip van de tekst geen verschil of we onder deze dienstknechten de knechten van GOD de VADER

verstaan of van JEZUS CHRISTUS. In beide gevallen hebben we het oog op de Kerk des HEEREN. Ze zijn in elk geval "dienstknechten".

Het Griekse woord voor 'dienstknecht' is het woord δούλος. Letterlijk betekent dat "slaaf". Dat laatste vinden we een naar woord. We zijn toch geen slaven meer, zeggen we, sinds de slavernij is afgeschaft door het werk van William Wilberforce in Engeland? Maar we dienen niet met westerse ogen naar de slavernij te kijken maar met de ogen van het Nieuwe Testament. En wanneer we met die ogen naar slaven kijken (naar de δούλοι, pluralis van δούλος), dan merken we dat deze slaven, zeker in de Romeinse tijd, geen beklagenswaardige figuren waren en dat ze bij hun meesters hoog geëerd werden. Ze konden zelfs op kosten van hun meesters een hoge functie in de maatschappij krijgen. Vooral Griekse slaven werden zeer begeerd. Maar ze waren wel hun vrijheid kwijt. Ze konden niet doen wat ze wilden. Ze hoorden met alles wat ze hadden, naar lichaam en ziel, hun meester toe.

Deze notie geldt ook vandaag voor een slaaf in

geestelijke zin. Wanneer een zondig mensenkind gekocht is door het dierbare bloed van CHRISTUS uit de slavernij van de duivel en zijn hellemacht, is hij waarlijk vrij. Maar dat is geen vrijheid in ongebondenheid. Hij kan niet doen en laten wat hij wil. Hij behoort alleen de HEERE toe, zijn Meester. Met lichaam en ziel. CHRISTUS heeft het over hem voor het zeggen, geheel en al.

En zien we dit alles niet in heel de Bijbel? Wordt CHRISTUS niet de עֶבֶד יְהוָה, de Knecht des HEEREN, genoemd? Is.53 en andere plaatsen in dit kostelijke Bijbelboek leggen er getuigenis van af. En zegt de HEERE Zelf niet van de Perzische koning Kores in Is.45 dat hij Zijn knecht is, al kende hij de GOD van Israël niet? Alle engelen, ja, zelfs satan zijn GODS knechten. Daar getuigt ook het Bijbelboek Job van. En is het geen ere naam een dienstknecht van GOD te worden genoemd? Een slaaf?

Predikanten heten heel deftig "verbi divini minister", "dienaar des Goddelijken Woords". En zegt zondag 1 niet als de enige troost voor een gelovig kind van GOD dat hij "met lichaam en ziel het eigendom is van JEZUS CHRISTUS"? Werkelijk, ik wil niets anders wezen dan een slaaf van CHRISTUS! Hij heeft mij tot Zijn kind aangenomen in een weg van geloof, wedergeboorte en bekering. En voorzeker, Hij is bepaald geen harde Meester!

En voor zulke slaven van CHRISTUS is deze apocalypse geschreven en bestemd. Aan hen worden de dingen getoond, die haast moeten geschieden. Het is daarom een onderzoekende vraag hoe we dit bijzondere Bijbelboek lezen. Als dienstknechten van CHRISTUS JEZUS, die het heilgeheim verwachten dat naar Zijn vreêverbond wordt getoond tot hun zaligheid?

Of als belangstellende lezers die uit nieuwsgierigheid willen weten wat er in de toekomst gebeurt maar deze nooit kunnen begrijpen, omdat hun ogen verblind zijn en die deze toekomst alleen kunnen verstaan door de GEEST van GOD? Johannes is bepaald geen helderziende of waarzegger maar een slaaf van CHRISTUS! Waren allen, die de naam van christen dragen, maar zulke slaven!

Aan allen, die GOD vrezen en dienen naar Zijn wil, en dus in CHRISTUS Hem als GOD en VADER eren, moet Johannes deze openbaring bekend maken, opdat zij in wat geschiedt GODS raad en hand en CHRISTUS' werk en komst zouden opmerken, naar Hem uitzien en Hem verwachten met vurig verlangen en onwankelbaar geloof tot Zijn verschijning in heerlijkheid en GOD zal zijn alles en in allen.

En let erop dat Johannes dit alles in geschrift aan deze slaven moet tonen, in beelden moet laten zien. Johannes schrijft in beeldtaal. Maar laten we ervoor waken dat we deze beelden niet opvatten alsof "het maar een beeld is en niet echt gebeurd". Want dan grijpen we er volkomen naast.

Ze gebeuren wel degelijk. Deze beelden zijn vertolking van feitelijke gebeurtenissen, die niet in woorden zijn uit te drukken.

De Kanttekeningen wijzen daar op: “niet alleen met woorden maar ook met gezichten en afbeeldingen”. Het Griekse woord, dat hier gebruikt wordt, betekent dan ook “met beelden schilderen” in woorden. Dat heeft Johannes op magistrale wijze gedaan onder de adem van de HEILIGE GEEST. Alleen zo kunnen we dit Bijbelboek met recht verstaan tot ons geestelijk nut. En dient dit ons werkelijk tot troost op weg naar de eeuwigheid.

Apc.1:1. De dingen, die haast geschieden moeten (I.01.03.6.)

Johannes brengt onder woorden wat deze beelden zijn met de zinsnede:

“de dingen, die haast ge-

schieden moeten”. Deze dingen zijn dan alle geschiedenissen van het begin tot en met de laatste dag van de wereldhistorie (zoals de Kanttekeningen weergeven), waarvan 2P.3:8-9 schrijft: *‘Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat één dag bij den HEERE is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag. De HEERE vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekeering komen’.*

Anderen vatten deze “dingen, die haast geschieden moeten” op als zaken die alleen het Nieuwe Testament betreffen, vanaf de geboorte van CHRISTUS tot aan Zijn verschijning op de jongste dag. Mijn bezwaar tegen deze opvatting ligt voornamelijk in het gegeven, dat de HEERE geen half testament heeft gegeven maar een heel, zowel het Oude als het Nieuwe Verbond.

Nog weer andere schriftverklaarders stellen dat deze “dingen, die haast geschieden moeten” dus nog niet geschied zijn en dat Johannes met deze beelden slechts zijn eigen tijd heeft beschreven. Dan zou het gaan over zaken die geschied zijn en niet over zaken die geschieden moeten.

Maar Johannes is geen historicus die zijn eigen tijd beschrijft maar een geestelijke profeet, die door GODS genade en GEEST ziet wat in de toekomst gebeuren zal naar GODS raad om op die manier tot troost te zijn voor alle godzalige lezers van zijn geschrift. Daarbij geeft hij ook een profetische doorlichting van vroegere gebeurtenissen en stelt die onder eeuwigheidsperspectief.

Tot nu toe hebben we de nadruk gelegd op de **dingen** die haast geschieden moeten. Nu leggen we de nadruk op de dingen die haast geschieden **moeten**. Want nogmaals, Johannes schrijft niet over zijn openbaring maar over GODS openbaring. Deze zaken waarop gedoeld wordt, **moeten** geschieden volgens GODS raad, die niemand kan

doorgronden maar die wel worden uitgevoerd door CHRISTUS. Niemand kan deze zaken verhinderen. Mensen niet. Engelen niet. Satan en zijn boze machten niet.

Dwars door alles heen volvoert GOD Zijn besluit. Van de grondlegging der wereld tot en met Zijn wederkomst is GOD volkomen soeverein. Ps. 33, de verzen 5 en 6 berijmd, brengen dat uitstekend onder woorden. “Geen ding geschiedt er ooit gewisser, dan ’t hoog bevel van ’s HEEREN mond”. En “maar d’ altoos wijze raad des HEEREN houdt eeuwig stand, heeft altoos kracht. Niets kan Zijn hoog besluit ooit keren; ’t Blijft van geslachte tot geslacht”. Maar aanbidden wij dit besluit en bevel van GOD? Zijn wij het er mee eens? Mag GOD voor ons GOD zijn?

We leggen ten slotte de nadruk op de dingen die **haast** geschieden moeten. De vertalingen hebben allen een ander woord. Het is dus duidelijk dat we de eigenlijke betekenis van dit woord nauwkeurig dienen na te gaan. In het Grieks wordt *εὐ ταχει* weergegeven met “binnenkort”; in het Latijn met “gauw”; in het Hebreeuws met “in het midden der dagen”; in de SV met “haast”; en in de HSV met “spoedig”.

Het Griekse woord komt van *ταχος* en dat betekent in seculiere teksten: “snelheid”, “spoed”, “haastigheid”, “snelheid van begrip”. En het woord *εὐ ταχει* betekent: “snel”, “haastig”, “binnenkort”, “nu”, “dadelijk”. In wezen is dit woord derhalve meer een filosofisch dan een theologisch begrip. In het Nieuwe Testament krijgt dit woord een meer theologische lading.

We vinden dit woord in L.18:8 (de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter waar CHRISTUS haastiglijk recht doen zal); in Act.10:33 (bij Cornelius); in Act. 12:7 (bij Petrus in de gevangenis); in Act. 17:15 (op de zendingsreis van Paulus); in Act. 22:18 (bij de verantwoording van Paulus); in Act.25:4 (bij Festus); in R.16:20 (bij GODS oordeel over satan); in 1T.3:14-15 (Paulus wil zeer haast bij hem komen); in Apc.2:5 (in de brief aan Efeze); in Apc.22:6 (bij de spoedige komst van CHRISTUS); en natuurlijk ook in onze tekst.

Het woord “cito” in het Latijn heeft ongeveer dezelfde betekenis als het Grieks, met dit verschil dat dit woord tevens een juridische functie heeft in de zin van “snel voor het gerecht roepen”.

Het Hebreeuws benadrukt dat de openbaring van GOD, met alles wat Johannes moet beschrijven, gebeurt in het midden der dagen. Dat wil dus zeggen: niet spoedig of aan het einde der tijden maar in het dagelijks leven. Daar gaat mijn voorkeur naar uit. Laten we daarbij bedenken dat één dag bij de HEERE is als duizend jaren en duizend jaren als één dag (2P.3:8).

De SV en HSV volgen de gebruikelijke weergaven.

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

Zo mogen we concluderen dat dit woordje onderstreept dat, naar GODS tijdrekening, al de gebeurtenissen, die Johannes moet opschrijven, zowel onverwachts als ook met spoed moeten gebeuren. Zeggen CHRISTUS en de apostelen niet dat de dag des HEEREN zal komen als een dief in de nacht? Zie 1Th.5:2 en 4; 2 P.3:10; Apc.3:3 en 16:15. Maar deze gebeurtenissen zullen ook in snelle vaart als een bliksemflits elkaar opvolgen. Echter niet naar menselijke maar naar Goddelijke tijdmaat.

Ps.102:26-28 getuigt: *'Gij hebt voormaals de aarde gegrond, en de hemelen zijn het werk Uwer handen. Die zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven; en zij alle zullen als een kleed verouden; Gij zult ze veranderen als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. Maar Gij zijt Dezelfde, en uw jaren zullen niet geëindigd worden'.*

Mozes leert: *'Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als een nachtwak' (Ps.90:4).*

En Habakuk profeteert: *'Want het gezicht zal nog tot een bestemde tijd zijn, dan zal Hij het op het einde voortbrengen, en niet liegen; zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk komen, Hij zal niet achterblijven' (Hab.2:3 en herhaald in H.10:37).*

Voor ons vandaag is en blijft het de belangrijkste vraag: Zullen we deze DRIEËNIGE GOD in CHRISTUS mogen ontmoeten in zaligheid en heerlijkheid in Zijn dag? En laat ons antwoord op die vraag niet getuigen van een bepaalde hoop maar van zekerheid!

Apc.1:1. En die Hij door Zijn engel gezonden (I.01.03.7.)

Door heel de Bijbel heen heeft GOD Zijn woorden aan mensen geopenbaard soms door een hoorbare

stem; soms door een woord in het hart te geven; soms door dromen; soms door gezichten; soms door visioenen; en soms ook door middel van engelen, GODS boodschappers.

Dat lezen we ook in het algemeen in vers 1 van de Apocalypse en in het bijzonder in dit onderdeel. Johannes is vele zaken getoond. Telkens weer lezen we ervan in Apc.1:12; Apc.4:1; Apc.5:1; Apc.5:6; Apc.6:1 enz. Hij heeft ook vele zaken gehoord. Dat horen we in het volgende onderdeel wanneer we de nadruk leggen op de woorden "te kennen geven". Nu leggen we de nadruk op het feit dat GOD in CHRISTUS er engelen voor heeft gebruikt om Zijn gezichten aan Johannes bekend te maken.

Nu hebben we eerder in Bijbelstudies gesproken over engelen. Dat gaan we niet herhalen. Feit is wel dat in de Apocalyps veel over engelen wordt gesproken met verschillende taken. Hier volgen een paar voorbeelden, die met anderen zijn te vermenigvuldigen:

In Apc.7:1 lezen we: *'En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, houdende de vier winden der aarde, opdat geen wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enige boom'.* Deze vier engelen hebben de taak om de vier winden van de aarde in bedwang te houden.

In Apc.14:8 lezen we: *'En er is een andere engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, die grote stad, omdat zij uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken heeft gedrenkt'.* Deze engel heeft de taak om te verkondigen dat het grote Babylon gevallen is.

In Apc.14:18 lezen we: *'En een andere engel kwam uit van het altaar, die macht had over het vuur; en hij riep met een groot geroep, tot degene, die de scherpe sikkel had, zeggende: Zend uw scherpe sikkel, en snijd af de druiftakken van den wijngaard der aarde, want zijn druiven zijn rijp'.* Deze engel heeft de taak om de macht te hebben over het vuur.

In Apc. 16:5 lezen we: *'En ik hoorde den engel der wateren zeggen: Gij zijt rechtvaardig, HEERE! Die is, en Die was, en Die zijn zal, dat Gij dit geoordeeld hebt'.* Deze engel heeft de taak om de wateren te beheersen.

In Apc.20:1 lezen we: *'En ik zag een engel afkomen uit den hemel, hebbende den sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand'.* Deze engel heeft de taak om de sleutel van de afgrond te bewaren.

Zo zien we allerlei engelen met diverse taken die ze in de Naam van GOD dienen te vervullen. En dat doen ze gewillig en met vreugde, omdat GOD het beveelt. Zo is ook een engel door GOD aangesteld om naar Johannes te gaan op Patmos om de openbaring van JEZUS CHRISTUS aan hem te tonen en hem de opdracht te geven om deze boodschap op te schrijven.

Dat moeten we niet vreemd vinden. Zoals de wet door de bestellingen der engelen in de hand van de Middelaar aan Israël is gegeven, maar die ze helaas niet hebben gehouden (Act.7:53, herhaald in G.3:19 en H.2:2), en zoals de opstanding van CHRISTUS aan bevreesde vrouwen verkondigd is door een engel, een jongeling met een lang wit kleed (Mk.16:5), zo is deze Apocalypse via een engel aan Johannes getoond.

Apc.1:1. En aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft. (I.01.03.8.)

Dit laatste gedeelte bevat diverse zaken, die nodig hebben dat ze bijzonder besproken worden. Ten eerste letten we op "Zijn dienstknecht".

Het is een bijzondere genade dat Johannes een dienstknecht, een slaaf, van CHRISTUS genoemd wordt. We wezen er eerder (I.01.03.5) op dat alle

APOCALYPSE

Openbaring 1:1 (I)

ware gelovigen in CHRISTUS Zijn dienstknechten of -maagden genoemd worden. Maar Johannes toch wel in het bijzonder; overigens net als Mozes. In Apc.15:3 wordt Mozes zelfs *'den dienstknecht GODS'* genoemd. En dat bepaald niet omdat Mozes en Johannes in zichzelf voortreffelijker waren dan anderen. Dat laat de Bijbel duidelijk zien.

CHRISTUS noemt Zijn discipelen, van wie Johannes er één is, in Mt.23:8, *'Eén is uw Meester; en gij zijt allen broeders'*. Bovendien getuigt Johannes in Apc.1:9 ook, *'Ik, Johannes, die ook uw broeder ben, en medegenoot in de verdrukking'*. Dat wil dus zeggen dat Johannes zich bepaald niet verheft boven anderen. Nu weet ik ook, dat er soms te veel en te vaak "gebroederd" wordt in de kerk zonder dat ze echt geestelijke familie van elkaar zijn. Maar Johannes is het echt.

Toch is Johannes in bijzondere zin de dienstknecht van CHRISTUS. Hij is immers uitverkoren om de apocalypse van de Koning der koningen bekend te maken aan Zijn Kerk in de verdrukking. Werkelijk een grote eer en een grote verantwoordelijkheid! Welke discipel zou die eer meer waardig zijn dan Johannes, welke JEZUS liefhad en die bij het laatste avondmaal tegen zijn Heiland aan-geleund had?

Het Evangelie naar Johannes legt er getuigenis van af, waar we lezen: *'En één van Zijn discipelen was aanzittende in den schoot van JEZUS, welchen JEZUS liefhad'* (J.13:23). Een en ander wordt herhaald in J.20:2 bij de opstanding en in J. 21:7 en 20 bij de verschijning van de opgestane HEERE aan de Zee van Tiberias.

Ten tweede letten we op het woord **"te kennen gegeven heeft"**. Het Hebreeuws *וידע* komt van een werkwoord en in deze vorm betekent het "onderwijzen" of "doen leren". De werkwoordsvorm houdt verband met Torah. Naar mijn mening is dit correcter weergegeven.

In elk geval betekenen deze weergaven dat Johannes de Apocalypse moet weergeven in beeldspraak zoals het Griekse woord te kennen geeft. Hij geeft geen nuchtere opsomming van feiten weer maar brengt ze onder woorden met bepaalde beelden. Het is geen droge notariële acte maar warme en beeldende taal. Daarom lezen we op verschillende plaatsen woorden "als", "gelijk aan", zoals in Apc.1:10, *'als een bazuin'*; Apc.1:14, *'gelijk een vlam vuurs'*; Apc.4:3, *'de steen jaspis en sardius gelijk'*; Apc.5:6, *'het Lam, staande als geslacht'*; Apc.6:1, *'als een stem van een donderslag'*, enzovoort.

Daarmee stemt dit ene profetische geschrift van het Nieuwe Testament overeen met boeken

uit het Oude Testament zoals Ez., Dn. en Zch. met dit verschil dat genoemde oudtestamentische Bijbelboeken beginnen met gebeurtenissen op aarde en van daaruit lijnen naar de toekomst trekken, terwijl de Apocalypse in de hemel begint. Maar de beeldende taal in de Apocalypse wil ons doordringen van wat Johannes zegt: Geliefden, ik geef slechts een omschrijving van de zaken, die ik van JEZUS CHRISTUS krijg te zien, maar de werkelijkheid gaat mijn voorstellingsvermogen oneindig te boven. Apc.1:9-20 is er getuige van.

In de derde plaats letten wij op de schrijver van deze Apocalyps, dat is, **Johannes**. Er is tussen de regels door al veel over hem gezegd. Maar we zetten graag de zaken op een rijtje. Johannes en Jakobus waren de zonen van Zebedeüs, een visser. Volgens Mt.27:56 wordt zijn moeder genoemd: *'Onder dewelke was Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus en Joses, en de moeder der zonen van Zebedeüs'*.

Toen Johannes en Jakobus bezig waren hun visnetten te herstellen, werden zij door JEZUS geroepen om Zijn leerlingen te worden (Mk.1:19-20), aan welke roeping zij terstond gehoor gaven. Zo werden zij apostelen. Volgens Mk.3:17 gaf JEZUS hen de bijnaam Boanerges, dat is *'zonen des donders'*.

Het Evangelie naar Johannes is naar hem genoemd. Daarbij heeft hij ook drie algemene zendbrieven geschreven. En in opdracht van CHRISTUS ook de Apocalypse. Samen met Petrus en Jakobus behoorde hij tot de drie discipelen, die aanwezig waren op de berg Tabor, toen Mozes en Elia CHRISTUS in Zijn heerlijkheid aanschouwden (Mt. 17:1-8; Mk.9:2-8; L.9:28-36). Een bekende leerling van Johannes was Polycarpus van Smyrna. Johannes was voorganger in de gemeente van Efeze.

Volgens een traditie (meer is het niet!) werd Johannes in een bad met hete olie gegooid wat hij overleefde. Hij werd door keizer Domitianus naar Patmos verbannen. Daar schreef hij de Apocalypse. Hij stierf op zeer hoge leeftijd als laatste van de twaalf apostelen.

Zijn naam betekent: De HEERE is genadig. Vanuit het Hebreeuws, *הַחַיִּים*, betekent zijn naam "de ziener". Het woord komt van *חָיָה*, en dat betekent "zien van profeten", "openbaren". Maar Johannes legt er de nadruk op, dat het niet om hem gaat maar om JEZUS CHRISTUS alleen. Wat dat betreft is hij een echte "dienaar des Goddelijken Woords", een "verbi Divini minister".